

Dag 2 – lørdag d. 6. august

Efter en god nats søvn var det tid til morgenmad. Tidsforskellen på to timer mellem Danmark og Island medførte, at mange vågnede tidligt og derfor var klar til at spise.

Morgenmaden på Guesthouse Sunna var noget simpel, og der var et begrænset antal pladser i morgenmadsrestauranten.

Vejret så ikke særligt lovende ud. Der var regn i luften.

Kl. 09.00 var der afgang med vores bus fra holdeplads 8. Igen havde vi bussen for os selv.

Kort over dagens udflugt

På vej mod stoppested nr. 8, hvor bussen venter på os

Turen gik gennem Reykjavík og mod Tingvellir - en lokalitet ca. 40 kilometer nordøst for Reykjavík.

Tingvellir som ligger i en aktiv geologisk zone, er en gravsænkning, som også rummer søen Tingvallavatn (84 km²) og er dannet ved pladetektoniske bevægelser inden for de sidste 10.000 år. De stadig aktive processer har dannet enorme sprækkesystemer, som afgrænser sænkningen.

Syd herfor ligger det geotermiske område Hengill, hvis energi udnyttes til opvarmning af Reykjavík og omliggende byer.

Ved ankomst til Tingvellir var vejret blevet lidt bedre, og regnen var stoppet. Der var allerede en masse turistbusser, og området var fyldt med mennesker.

En kløft viser tydeligt, hvor den Nordamerikanske og Eurasiaske plade møder hinanden.

Vi fik set de væsentligste steder med udsigt ud over området og kløften mellem de tektoniske plader.

View ud over området med kløften mellem de tektoniske plader

Vi fortsatte nu mod geysir-området, og det begyndte igen at småregne.

Fremme ved geysir-området var der atter en del turistbusser og dermed en del folk. Flere af turisterne havde vi set i Tingvellir.

Geysir-området består af flere "åbne kratere", hvorfra varmt vand strømmer op. Der findes to store geysere. Den store "Geysir" er en geotermisk kilde i Haukadalur og er den ældste geysir. Den har givet navn til alverdens geysere. "Geysir" blev nævnt første gang 1294, da et jordskælv nedsatte dens geologiske aktivitet.

Den var aktiv i en del år for derefter igen at ligge stille. Det er yderst sjældent, at den nu om dage går i udbrud.
Den anden gejser "Strokkur" er derimod geotermisk aktiv og er i udbrud ca. hvert femte minut med en 20 m høj vandsøjle. Vi så udbruddet flere gange. Ved udbruddet begyndelse kan man se en stor luftlomme.

Strokkur, som springer ofte (øverst) og den Store Geysir, som springer yderst sjældent (nederst)

Ved "Stokkur" fik vi taget et holdbillede, mens den havde et udbrud.

Efter at have set området og nogle fik lidt frokost i den nærliggende restaurant, gik turen videre mod vandfaldet "Gullfoss".

"Gullfoss" er et af Islands største udflugtsmål og ligger på floden Hvita, hvor gletsjeren Langjökull sørger for, at op til 2 millioner vand i sekundet strømmer 32 meter ned i dybet. Det er et fascinerende skue, og når solen skinner, er der ideelle betingelser for, at der dannes regnbuer.

Chancen for det perfekte billede er derfor overordentlig god. Man kan betragte vandfaldet fra to udsigtspunkter – fra en nedre og en øvre platform - men udsigten er lige spektakulær på begge.

Imponerende er det!

Vejret var nu klaret noget op, og folk var hurtigt gået til de forskellige udsigtspunkter.

I det fjerne kunne en større gletsjer ses. Vi så to kæmpe store busser, der var specialfremstillet til at køre på gletsjeren. Fra "Gullfoss" kunne man tage på en køretur på gletsjeren.

Ved besøg på platformene ved vandet skulle man være klar over, at det kunne være en ganske våd oplevelse pga. det meget vand i luften.

Efter nogen tid på de forskellige udsigtspunkter var det tid til at køre videre til det sidste udflugtsmål på turen – "Lavatunnelen" (ved Raufarhólshellir), som er en af de længste og mest berømte lavatunneler i Island. Lavatunnelen er skabt af lavaen fra et udbrud gennem området for ca. 5.500 år.

Efter en længere køretur sydover ankom vi til aftalt tid (kl. 15.00) til parkeringspladsen ved "Lavatunnelen".

Her var der til forskel fra de øvrige udflugtsmål ikke mange turister. "Lavatunnelen" har begrænset kapacitet, og man skal have bestilt tid i forvejen, idet der kræves guide ved besøg.

Efter lidt ventetid fik vi hver udleveret en hjelm med indbygget pandelampe. De der ønskede det kunne også få et par vandrestave med. Der var en anden mindre gruppe, som vi skulle følges med.

Inden vi forsvandt ind i tunnelen, blev der taget endnu et gruppebillede.

Vi vandrede ind i grotten og oplevede dette fantastiske sted. Der var masser af tid til at blive overvældet af den hemmelige verden, som fandtes under vore fødder. Vi gik langs en afmærket sti, hvor klipperne dannede fascinerende farver, figurer og skulpturer, som blev forklaret af vores guide under turen.

Det var en surrealistisk og lidt uhyggelig oplevelse, da vi alle slukkede pandelamperne og det øvrige lys i grotten også blev slukket. Der blev HELT mørkt!

Normalt vænner øjnene sig jo til mørket, og man kan se skygger. Det kunne man ikke! Der var absolut intet lys!

Efter en times guided tur, var det tid til at vende retur til Reykjavik.
En masse oplevelser rigere.

Om aftenen var der arrangeret fællesmiddag på Hereford Steikhus. Alle fik noget godt at spise, og der var rigeligt at snakke om efter dagens oplevelser.

Humøret var højt efter dagens udflugt

Det blev alligevel tidligt, at folk begav sig tilbage til vores indkvarteringssted, da vi næste dag havde endnu en heldagsudflugt foran os.